

[Ludvigsen.]

til at røgte en saadan Gerning, kan de oprette et Bjærgelav. Det tror jeg vil blive til Gavn for disse Egenes Befolkning. Jeg tror ogsaa, det vil være til Gavn for dem, der er i Nød og skal bjærges. Jeg vil mene, at Tallet ikke behøver at være saa stort som foreslaaet. Jeg kender adskillige Steder i Landet, hvor man hidtil har haft Bjærgelav, der har haft et betydeligt mindre Antal Medlemmer, men dog har kunnet røgte deres Opgave fuldt tilfredsstillende og navnlig meget tilfredsstillende for dem, som var i Havsnød. Men der er paa den anden Side indført en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa, at man, naar man har Akkord med et Bjærgningssselskab, vil kunne indskrænke det foreslaaede Tal. Jeg har, som sagt, set mange Eksempler paa, at Bjærgelav, der har været mindre, har udført et godt Arbejde og gjort det billigt for dem, der trængte til det. Jeg kunde derfor personligt have ønsket, at Tallet, de 60, var blevet sat betydeligt ned, men jeg tror alligevel, at Lovforslaget i dets Helhed opfylder de Krav, man i Øjeblikket kan stille paa dette Omraade, og derfor vil jeg kunne tiltræde det. Jeg har ogsaa Bemyndigelse til paa mit Partis Vegne at sige, at vi vil være med til at fremme Lovforslaget hurtigt i dette høje Ting.

Vesterager: Det er et Lovforslag, hvorom der er opnaaet Enighed mellem Partierne i det andet høje Ting, og det er sket efter en grundig Behandling i Udvalg. Det ser ud til, at den Gnidningsmodstand, der har været mellem Strandfogderne og Bjærgelavene, nu er nogenlunde ophævet. Der kan jo altid være private Ønsker, og nogle mener maaske, at man er gaaet for langt i den ene Retning, og andre kan mene, at man er gaaet for langt i den anden Retning; men jeg tror, at man efter den Enighed, der er opnaaet i det andet høje Ting, maa give dette Lovforslag Tilslutning. Det er i alt Fald efter min Mening et betydeligt Fremskridt, og jeg skal derfor ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting, idet man neppe kan naa videre. Vi maa ogsaa fra vor Side anse det, der er naaet, for et betydeligt Fremskridt. Derfor skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

H. C. Hansen: Ogsaa jeg skal anbefale dette Lovforslag til hurtig Gennemførelse. Den grundige Udvalgsbehandling,

der er blevet det til Del i Landstinget, forekommer mig at være af en saadan Beskaffenhed, at det ikke vil være muligt at naa til et andet Resultat end det foreliggende, i hvert Fald ikke til en betydelig bedre Ordning end den, der her er opnaaet. Det er i Virkeligheden en à jour-Føring af den hidtil gældende Lov, der her er sket, saaledes at den bliver i Overensstemmelse med de Krav, som man med Rimelighed kan stille. Jeg skal dermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 110 af 18. April 1910 om Indkomstskat til Københavns Kommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3383; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3084).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bouet): Idet jeg i øvrigt kan henholde mig til mine Udtalelser ved Forelæggelsen her i Salen, skal jeg tillade mig at anbefale, at man vedtager det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Loven om Indkomstskat til Københavns Kommune. Som bekendt blev Loven af 1910 ændret i 1919, idet der indførtes en meget stærkt progressiv Skala, som for visse Raters Vedkommende fordoblede disse. Det var den Gang nødvendigt af Hensyn til de daværende Forhold, med den stærke Prisstigning og den lave Krone. Man vedtog saa i 1925, at denne Bestemmelse, som hidtil stadig skulde fornyes, kom til at gælde „indtil videre“, og derfor gælder den stadig. Men Forholdene har siden den Tid ændret sig i ganske betydelig Grad, og saaledes som de er nu, hvor vort Erhvervsliv i allerhøjeste Grad trænger til den Lettelse, det kan faa, paa alle Omraader og ikke mindst paa den direkte Skats Omraade, er det efter vor Opfattelse en Nødvendighed, at man nu gaar med til at bringe denne Lettelse. Det har ikke været muligt at faa det nuværende Flertal i Kø-